

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 16 grudnia 2013 r.****w sprawie E-7/13****Creditinfo Lánstraust hf. przeciwko Registers Iceland i Republice Islandii**

(Dyrektywa 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego – Zasady regulujące pobieranie opłat – przejrzystość – Pojęcie kosztów – Wymóg samofinansowania)

(2015/C 92/07)

W sprawie E-7/13 Creditinfo Lánstraust hf. przeciwko Registers Iceland i Republice Islandii – WNIOSEK do Trybunału na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości złożony przez Sąd Okręgowy w Reykjavíku (*Héraðsdómur Reykjavíkur*) dotyczący wykładni dyrektywy 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes) oraz sędziowie: Per Christiansen (sędzia sprawozdawca) i Páll Hreinsson, wydał w dniu 16 grudnia 2013 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Artykuły 6 i 7 dyrektywy 2003/98/WE wymagają, aby opłaty za ponowne wykorzystywanie dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego były ustalane na podstawie dogłębnej analizy przeprowadzonej w chwili ich ustanowienia. Analiza winna wykazać, że całkowity dochód z tytułu takich opłat nie może przekraczać kosztów zbierania, produkowania, reprodukowania i rozpowszechniania dokumentów wraz z rozsądnym zyskiem z inwestycji. Jeżeli czynniki brane pod uwagę przy kalkulacji opłat są niepewne, należy przynajmniej dokonać ich szacunkowego obliczenia. Jakkolwiek podstawę obliczenia opublikowanych opłat podaje się jedynie na żądanie. Zasada ta ma zastosowanie niezależnie od tego, czy opłaty są określone przepisami prawa, czy przez właściwe organy sektora publicznego, czy też w inny sposób.
2. Przy ustalaniu kosztu, o którym mowa w art. 6 dyrektywy, należy uwzględnić koszt poniesiony przez organ sektora publicznego w związku z pierwotnym gromadzeniem i produkowaniem stosownych dokumentów. W takim przypadku należy również uwzględnić wszelki dochód uzyskany w tym kontekście, np. opłaty lub podatki, takie jak opłaty skarbowe, które obniżają lub równoważą dany koszt.
3. Określając koszt na podstawie art. 6 dyrektywy, można również wziąć pod uwagę wymogi dotyczące samofinansowania się organów sektora publicznego. Ma to zastosowanie o tyle, że zgodnie z art. 6 uwzględnia się jedynie elementy kosztowe, które są związane z przetwarzaniem dokumentów niezbędnym do ich ponownego wykorzystania, wraz z rozsądnym zyskiem z inwestycji.